

1 до коринтян

¹ Павло, волею Божою покликаний за апостола Ісуса Христа, і брат Состен, ² Божій Церкві, що в Коринті, посвяченим у Христі Ісусі, покликаним святим, зо всіма, що на всякому місті прикликають Ім'я Господа нашого Ісуса Христа, їхнього і нашого, ³ благодать вам і мир від Бога Отця нашого й Господа Ісуса Христа! ⁴ Я завжди дякую моему Богові за вас, через Божу благодать, що була вам дана в Христі Ісусі, ⁵ бо ви всім збагатилися в Ньому, словом усяким і всяким знанням, ⁶ бо свідоцтво Христове між вами утвердилось, ⁷ так що не маєте недостачі в жаднім дарі благодаті ви, що очікуєте з'явлення Господа нашого Ісуса Христа. ⁸ Він вас утвердить до кінця неповинними бути дня Господа нашого Ісуса Христа! ⁹ Вірний Бог, що ви через Нього покликані до спільноти Сина Його Ісуса Христа, Господа нашого. ¹⁰ Тож благаю вас, браття, Ім'ям Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі говорили те саме, і щоб не було поміж вами поділення, але щоб були ви поєднані в однім розумінні та в думці одній! ¹¹ Бо стало відомо мені про вас, мої браття, від Хлоїних, що між вами суперечки. ¹² А кажу я про те, що з вас кожен говорить: я ж Павлів, а я Аполлосів, а я Кифин, а я Христів. ¹³ Чи ж Христос поділився? Чи ж Павло був розп'ятий за вас? Чи в Павлове ім'я ви христились? ¹⁴ Дякую Богові, що я ані одного з вас не христив, окрім Кріспа та Гая, ¹⁵ щоб ніхто не сказав, ніби я охристив був у ймення своє. ¹⁶ Охристив же був я й дім Степанів; більш не знаю, чи христив

кого іншого я. ¹⁷ Бо Христос не послав мене, щоб христити, а звіщати Євангелію, і то не в мудрості слова, щоб безсилим не став хрест Христа. ¹⁸ Бож слово про хреста тим, що гинуть, то глупота, а для нас, що спасаємось, Сила Божа! ¹⁹ Бо написано: Я погублю мудрість премудрих, а розум розумних відкину! ²⁰ Де мудрий? Де книжник? Де дослідувач віку цього? Хіба Бог мудрість світу цього не змінив на глупоту? ²¹ Через те ж, що світ мудрістю не зрозумів Бога в мудрості Божій, то Богові вгодно було спасти віруючих через дурість проповіді. ²² Бо й юдеї жадають ознак, і греки пошукують мудрости, ²³ а ми проповідуємо Христа розп'ятого, для юдеїв згіршення, а для греків безумство, ²⁴ а для самих покликаних юдеїв та греків Христа, Божу силу та Божую мудрість! ²⁵ Бо Боже й немудре розумніше воно від людей, а Боже немічне сильніше воно від людей! ²⁶ Дивіться бо, браття, на ваших покликаних, що небагато-хто мудрі за тілом, небагато-хто сильні, небагато-хто шляхетні. ²⁷ Але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і немічне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильне, ²⁸ і простих світу, і погорджених, і незначних вибрав Бог, щоб значне знівечити, ²⁹ так щоб не хвалилося перед Богом жадне тіло. ³⁰ А з Нього ви в Христі Ісусі, що став нам мудрістю від Бога, праведністю ж, і освяченням, і відкупленням, ³¹ щоб було, як написано: Хто хвалиться, нехай хвалиться Господом!

2

¹ А я, як прийшов до вас, браття, не прийшов вам звіщати про Боже свідоцтво з добірною мовою або мудрістю, ² бо я надумавсь нічого між вами не знати, крім Ісуса Христа, і Того розп'ятого... ³ І я в вас був у

немочі, і в страху, і в великій тремтінні. ⁴ І слово моє й моя проповідь не в словах переконливих людської мудрости, але в доказі духа та сили, ⁵ щоб була віра ваша не в мудрості людській, але в силі Божій! ⁶ А ми говоримо про мудрість між досконалими, але мудрість не віку цього, ані володарів цього віку, що гинуть, ⁷ але ми говоримо Божу мудрість у таємниці, приховану, яку Бог перед віками призначив нам на славу, ⁸ яку ніхто з володарів цього віку не пізнав; коли б бо пізнали були, то не розп'яли б вони Господа слави! ⁹ Але, як написано: Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його! ¹⁰ А нам Бог відкрив це Своім Духом, усе бо досліджує Дух, навіть Божі глибини. ¹¹ Хто бо з людей знає речі людські, окрім людського духа, що в нім проживає? Так само не знає ніхто й речей Божих, окрім Духа Божого. ¹² А ми прийняли духа не світу, але Духа, що з Бога, щоб знати про речі, від Бога даровані нам, ¹³ що й говоримо не вивченими словами людської мудрости, але вивченими від Духа Святого, порівнюючи духовне до духовного. ¹⁴ А людина тілесна не приймає речей, що від Божого Духа, бо їй це глупота, і вона зрозуміти їх не може, бо вони розуміються тільки духовно. ¹⁵ Духовна ж людина судить усе, а її судити не може ніхто. ¹⁶ Бо хто розум Господній пізнав, який би його міг навчати? А ми маємо розум Христів!

3

¹ І я, браття, не міг говорити до вас, як до духовних, але як до тілесних, як до немовлят у Христі. ² Я вас годував молоком, а не твердою їжею, бо ви не могли її їсти, та й тепер ще не можете, ³ бо ви ще тілесні.

Бо коли заздрість та суперечки між вами, то чи ж ви не тілесні, і хіба не полюдському робите? ⁴ Бо коли хто каже: Я ж Павлів, а інший: Я Аполлосів, то чи ж ви не тілесні? ⁵ Бо хто ж Аполлос? Або хто то Павло? Вони тільки служителі, що ви ввірували через них, і то скільки кому дав Господь. ⁶ Я посадив, Аполлос поливав, Бог же зростив, ⁷ тому ані той, хто садить, ані хто поливає, є щось, але Бог, що родить! ⁸ І хто садить, і хто поливає одне, і кожен одержить свою нагороду за працею своєю! ⁹ Бо ми співробітники Божі, а ви Боже поле, Божа будівля. ¹⁰ Я за благодаттю Божою, що дана мені, як мудрий будівничий, основу поклав, а інший буде на ній; але нехай кожен пильнує, як він буде на ній! ¹¹ Ніхто бо не може покласти іншої основи, окрім покладеної, а вона Ісус Христос. ¹² А коли хто на цій основі буде з золота, срібла, дорогоцінного каміння, із дерева, сіна, соломи, ¹³ то буде виявлене діло кожного, бо виявить день, тому що він огнем об'являється, і огонь діло кожного випробує, яке воно є. ¹⁴ І коли чие діло, яке збудував хто, устоїть, то той нагороду одержить; ¹⁵ коли ж діло згорить, той матиме шкоду, та сам він спасеться, але так, як через огонь. ¹⁶ Чи не знаєте ви, що ви Божий храм, і Дух Божий у вас пробуває? ¹⁷ Як хто нівечить Божого храму, того знівечить Бог, бо храм Божий святий, а храм той то ви! ¹⁸ Хай не зводить ніхто сам себе. Як кому з вас здається, що він мудрий в цім віці, нехай стане нерозумним, щоб бути премудрим. ¹⁹ Цьогосвітня бо мудрість у Бога глупота, бо написано: Він ловить премудрих у хитрощах їхніх! ²⁰ І знову: Знає Господь думки мудрих, що марнотні вони! ²¹ Тож нехай ніхто не хвалиться людьми, бо все ваше: ²² чи Павло, чи

Аполлос, чи Кифа, чи світ, чи життя, чи смерть, чи теперішнє, чи майбутнє усе ваше, ²³ ви ж Христові, а Христос Божий!

4

¹ Нехай кожен нас так уважає, якби служителів Христових і доморядників Божих таємниць; ² а що ще шукається в доморядниках, щоб кожен був знайдений вірним. ³ А для мене то найменше, щоб судили мене ви чи суд людський, бо я й сам не суджу себе. ⁴ Я бо проти себе нічого не знаю, але цим не виправдуюсь; Той же, Хто судить мене, то Господь. ⁵ Тому не судіть передчасно нічого, аж поки не прийде Господь, що й висвітлить таємниці темряви та виявить задуми сердець, і тоді кожному буде похвала від Бога. ⁶ Оце ж усе, браття, приклав я до себе й Аполлоса ради вас, щоб від нас ви навчилися думати не більш, як написано, щоб ви не чванились один за одним перед іншим. ⁷ Хто бо тебе вирізняє? Що ти маєш, чого б ти не взяв? А коли ж бо ти взяв, чого чванишся, ніби не взяв? ⁸ Ви вже нагодовані, ви вже збагатилися, без нас ви царюєте. І коли б то ви стали царювати, щоб і ми царювали з вами! ⁹ Бо я думаю, що Бог нас, апостолів, поставив за найостанніших, мов на смерть засуджених, бо ми стали дивовищем світові, і Анголам, і людям. ¹⁰ Ми нерозумні Христа ради, а ви мудрі в Христі; ми слабкі, ви ж міцні; ви славні, а ми безчесні! ¹¹ Ми до цього часу і голодуємо, і прагнемо, і нагі ми, і катовані, і тиняємось, ¹² і трудимось, працюючи своїми руками. Коли нас лихословлять, ми благословляємо; як нас переслідують, ми терпимо; ¹³ як лають, ми молимося; ми стали, як сміття те для світу, аж досі ми всім, як ті викидки! ¹⁴ Не пишу це для того,

щоб вас осоромити, але остерігаю, як своїх любих дітей. ¹⁵ Бо хоч би ви мали десять тисяч наставників у Христі, та отців не багато; а я вас породив у Христі Ісусі через Євангелію... ¹⁶ Тож благаю я вас: будьте наслідувачами мене! ¹⁷ Для цього послав я до вас Тимофія, що для мене улюблений і вірний син у Господі, він вам нагадає шляхи мої в Христі Ісусі, як навчаю я скрізь у кожній Церкві. ¹⁸ Деякі згорділи, так немов би не мав я прийти до вас. ¹⁹ Та небавом прийду до вас, як захоче Господь, і пізнаю не слово згорділих, але силу. ²⁰ Бо Царство Боже не в слові, а в силі. ²¹ Чого хочете? Чи прийти до вас з кием, чи з любов'ю та з духом лагідности?

5

¹ Всюди чути, що між вами перелюб, і то такий перелюб, який і між поганами незнаний, що хтось має за дружину собі дружину батькову... ² І ви завеличалися, а не засмутились радніш, щоб був вилучений з-поміж вас, хто цей учинок зробив. ³ Отож я, відсутній тілом, та присутній духом, уже розсудив, як присутній між вами: того, хто так учинив це, ⁴ у Ім'я Господа Ісуса, як зберетеся ви та мій дух, із силою Господа нашого Ісуса, ⁵ віддати такого сатані на погибіль тіла, щоб дух спасся Господнього дня! ⁶ Величання ваше не добре. Хіба ви не знаєте, що мала розчина все тісто заквашує? ⁷ Отож, очистьте стару розчину, щоб стати вам новим тістом, бо ви прісні, бо наша Пасха, Христос, за нас у жертву принесений. ⁸ Тому святкуймо не в давній розчині, ані в розчині злоби й лукавства, але в опрісноках чистости та правди! ⁹ Я писав вам у листі не єднатися з перелюбниками, ¹⁰ але

не взагалі з цьогосвітніми перелюбниками, чи з користолюбцями, чи з хижакками, чи з ідолянами, бо ви мусіли були б відійти від світу. ¹¹ А тепер я писав вам не єднатися з тим, хто зветься братом, та є перелюбник, чи користолюбець, чи ідолянин, чи злоріка, чи п'яниця, чи хижак, із такими навіть не їсти! ¹² Бо що ж мені судити й чужих? Чи ви не судите своїх? ¹³ А чужих судить Бог. Тож вилучіть лукавого з-поміж себе самих!

6

¹ Чи посміє хто з вас, маючи справу до іншого, судитися в неправедних, а не в святих? ² Хіба ви не знаєте, що святі світ судитимуть? Коли ж будете ви світ судити, то чи ж ви негідні судити незначні справи? ³ Хіба ви не знаєте, що ми будем судити Анголів, а не тільки життєве? ⁴ А ви, коли маєте суд за життєве, то ставите суддями тих, хто нічого не значить у Церкві. ⁵ Я на сором це вам говорю. Чи ж між вами немає ні одного мудрого, щоб він міг розсудити між братами своїми? ⁶ Та брат судиться з братом, і то перед невірними! ⁷ Тож уже для вас сором зовсім, що суди між собою ви маєте. Чому краще не терпите кривди? Чому краще не маєте шкоди? ⁸ Але ви самі кривду чините та обдираєте, та ще братів... ⁹ Хіба ви не знаєте, що неправедні не впадкують Божого Царства? Не обманюйте себе: ні розпусники, ні ідоляни, ні перелюбники, ні блудодійники, ні мужоложники, ¹⁰ ні злодії, ні користолюбці, ні п'яниці, ні злоріки, ні хижакки Царства Божого не впадкують вони! ¹¹ І такими були дехто з вас, але ви обмились, але освятились, але виправдались Іменем Господа Ісуса Христа й Духом нашого Бога. ¹² Усе мені можна, та не все на пожиток.

Усе мені можна, але мною ніщо володіти не повинно. ¹³ Їжа для черева, і черево для їжі, але Бог одне й друге понищить. А тіло не для розпусти, але для Господа, і Господь для тіла. ¹⁴ Бог же й Господа воскресив, воскресить Він і нас Своєю силою! ¹⁵ Хіба ви не знаєте, що ваші тіла то члени Христові? Отож, узявши члени Христові, зроблю їх членами розпусниці? Зовсім ні! ¹⁶ Хіба ви не знаєте, що той, хто злучується з розпусницею, стає одним тілом із нею? Бо каже: Обидва ви будете тілом одним. ¹⁷ А хто з Господом злучується, стає одним духом із Ним. ¹⁸ Утікайте від розпусти. Усякий бо гріх, що його чинить людина, є поза тілом. А хто чинить розпусту, той грішить проти власного тіла. ¹⁹ Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм Духа Святого, що живе Він у вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої? ²⁰ Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в душі своєму, що Божі вони!

7

¹ А про що ви писали мені, то добре було б чоловікові не дотикатися жінки. ² Але щоб уникнути розпусти, нехай кожен муж має дружину свою, і кожна жінка хай має свого чоловіка. ³ Нехай віддає чоловік своїй дружині потрібну любов, так же само й чоловікові дружина. ⁴ Дружина не володіє над тілом своїм, але чоловік; так же само й чоловік не володіє над тілом своїм, але дружина. ⁵ Не вхилийтесь одне від одного, хібащо дочасно за згодою, щоб бути в пості та молитві, та й сходьтєся знову докупи, щоб вас сатана не спокушував вашим нестриманням. ⁶ А це говорю вам як раду, а не як наказу. ⁷ Бо хочу, щоб усі чоловіки були, як і я; але кожен має від Бога свій дар, один так, інший так. ⁸ Говорю ж неодруженим

і вдовам: добре їм, як вони позостануться так, як і я. ⁹ Коли ж не втримаються, нехай одружуються, бо краще женитися, ніж розпалятися. ¹⁰ А тим, що побрались, наказую не я, а Господь: Нехай не розлучається дружина з своїм чоловіком! ¹¹ А коли ж і розлучиться, хай застається незаміжня, або з чоловіком своїм хай помириться, і не відпускати чоловікові дружини! ¹² Іншим же я говорю, не Господь: коли який брат має дружину невіруючу, і згідна вона жити з ним, нехай він не лишає її. ¹³ І жінка, як має чоловіка невіруючого, а той згоден жити з нею, нехай не лишає його. ¹⁴ Чоловік бо невіруючий освячується в дружині, а дружина невіруюча освячується в чоловікові. А інакше нечисті були б ваші діти, тепер же святі. ¹⁵ А як хоче невіруючий розлучитися, хай розлучиться, не неволиться брат чи сестра в такому разі, бо покликав нас Бог до миру. ¹⁶ Звідки знаєш ти, дружино, чи не спасеш чоловіка? Або звідки знаєш, чоловіче, чи не спасеш дружини? ¹⁷ Нехай тільки так ходить кожен, як кому Бог призначив, як Господь покликав його. І так усім Церквам я наказую. ¹⁸ Хто покликаний був в обрізанні, нехай він того не цурається; чи покликаний хто в необрізанні, нехай не обрізується. ¹⁹ Обрізання ніщо, і ніщо необрізання, а важливе дотримання Божих заповідей. ²⁰ Нехай кожен лишається в стані такому, в якому покликаний був. ²¹ Чи покликаний був ти рабом? Не турбуйся про те. Але коли й можеш стати вільним, то використай краще це. ²² Бо покликаний в Господі раб визволенець Господній; так само покликаний і визволенець він раб Христа. ²³ Ви дорого куплені, тож не ставайте рабами людей! ²⁴ Браття, кожен із

вас, в яким стані покликаний був, хай у тім перед Богом лишається! ²⁵ Про дівчат же не маю наказу Господнього, але даю раду як той, хто одержав від Господа милість бути вірним. ²⁶ Отож за сучасного утиску добрим вважаю я те, що чоловікові добре лишатися так. ²⁷ Ти зв'язаний з дружиною? Не шукай розв'язання. Розв'язався від дружини? Не шукай дружини. ²⁸ А коли ти й оженишся, то не згрішив; і як дівчина заміж піде, вона не згрішить. Та муку тілесну такі будуть мати, а мені шкода вас. ²⁹ А це, браття, кажу я, бо час позосталий короткий, щоб і ті, що мають дружин, були, як ті, що не мають, ³⁰ а хто плаче, як ті, хто не плаче, а хто тішиться, як ті, хто не тішиться; і хто купує, як би не набули, ³¹ а хто цьогосвітнім користується, як би не користувались, бо минає стан світу цього. ³² А я хочу, щоб ви безклопітні були. Неодружений про речі Господні клопочеться, як догодити Господеві, ³³ а одружений про речі життєві клопочеться, як догодити своїй дружині, ³⁴ і він поділений. Незаміжня ж жінка та дівчина про речі Господні клопочеться, щоб бути святою ті тілом, і духом. А заміжня про речі життєві клопочеться, як догодити чоловікові. ³⁵ А це я кажу вам самим на пожиток, а не щоб сильце вам накинути, але щоб пристойно й горливо держались ви Господа. ³⁶ А як думає хто про дівчину свою, що соромно, як вона переросте, і так мала б лишатись, нехай робить, що хоче, не згрішить: нехай заміж виходять. ³⁷ А хто в серці своїм стоїть міцно, не має конечности, владу ж має над своєю волею, і це постановив він у серці своєму берегти свою дівчину, той робить добре. ³⁸ Тому й той, хто віддає свою дівчину заміж, добре робить, а хто не віддає робить

краще. ³⁹ Дружина законом прив'язана, поки живе чоловік її; коли ж чоловік її вмере, вона вільна виходити заміж, за кого захоче, аби тільки в Господі. ⁴⁰ Блаженніша вона, коли так позостанеться за моєю порадою, бо міркую, що й я маю Божого Духа.

8

¹ А щодо ідолських жертв, то ми знаємо, що всі маємо знання. Знання ж надимає, любов же будує! ² Коли хто думає, ніби щось знає, той нічого не знає ще так, як знати повинно. ³ Коли ж любить хто Бога, той пізнаний Ним. ⁴ Тож про споживання ідолських жертв ми знаємо, що ідол у світі ніщо, і що іншого Бога нема, окрім Бога Одного. ⁵ Бо хоч і існують так звані боги чи на небі, чи то на землі, як існує багато богів і багато панів, ⁶ та для нас один Бог Отець, що з Нього походить усе, ми ж для Нього, і один Господь Ісус Христос, що все сталося Ним, і ми Ним. ⁷ Та не всі таке мають знання, бо деякі мають призвичаєння до ідола й досі, і їдять, як ідолську жертву, і їхне сумління, будши недуже, споганюється. ⁸ Їжа ж нас до Бога не зближує: бо коли не їмо, то нічого не тратимо, а коли ми їмо, то не набуваєм нічого. ⁹ Але стережіться, щоб ця ваша воля не стала якось за спотикання слабим! ¹⁰ Коли бо хто бачить тебе, маючого знання, як ти в ідолській божниці сидиш за столом, чи ж сумління його, будши слабе, не буде спонукане їсти ідолські жертви? ¹¹ І через знання твоє згине недужий твій брат, що за нього Христос був умер! ¹² Грішачи так проти братів та вражаючи їхне слабе сумління, ви проти Христа грішите. ¹³ Ось тому, коли їжа спокушує брата мого, то повік я не їстиму м'яса, щоб не спокусити брата свого!

9

¹ Хіба ж я не вільний? Чи ж я не апостол? Хіба я не бачив Ісуса Христа, Господа нашого? Хіба ви, то не справа моя перед Господом? ² Коли я не апостол для інших, то для вас я апостол, ви бо печать мого апостольства в Господі. ³ Оце оборона моя перед тими, хто судить мене. ⁴ Чи ми права не маємо їсти та пити? ⁵ Чи ми права не маємо водити з собою сестру, дружину, як і інші апостоли, і Господні брати, і Кифа? ⁶ Хіба я один і Варнава не маємо права, щоб не працювати? ⁷ Хто коштом своїм коли служить у війську? Або хто виноградника садить, і не їсть з його плоду? Або хто отару пасе, і не їсть молока від отарі? ⁸ Чи я тільки польодському це говорю? Хіба ж і Закон не говорить цього? ⁹ Бо в Законі Мойсеевім писано: Не в'яжи рота волів, що молотить. Хіба за волів Бог турбується? ¹⁰ Чи говорить Він зовсім для нас? Для нас, бо написано, що з надією мусить орати орач, а молотник молотити з надією мати частку в своїм сподіванні. ¹¹ Коли ми сіяли вам духовне, чи ж велика то річ, як пожнемо ми ваше тілесне? ¹² Як право на вас мають інші, то тим більше ми. Але ми не вжили цього права, та все терпимо, аби перешкоди якої Христовій Євангелії ми не вчинили. ¹³ Хіба ви не знаєте, що священнослужителі від святині годуються? Що ті, хто служить вівтареві, із вівтаря мають частку? ¹⁴ Так і Господь наказав проповідникам Євангелії жити з Євангелії. ¹⁵ Але з того нічого не вжив я. А цього не писав я для того, щоб для мене так було. Бо мені краще вмерти, аніж щоб хто знівечив хвалу мою! ¹⁶ Бо коли я звіщаю Євангелію, то нема чим хвалитись мені, це бо повинність моя. І горе мені, коли я не звіщаю Євангелії!

17 Тож коли це роблю добровільно, я маю нагороду; коли ж недобровільно, то виконую службу доручену.

18 Яка ж нагорода мені? Та, що, благовістячи, я безкорисливо проповідував Христову Євангелію, не використовуючи особистих прав щодо благовістя.

19 Від усіх бувши вільний, я зробився рабом для всіх, щоб найбільше придбати.

20 Для юдеїв я був, як юдей, щоб юдеїв придбати; для підзаконних був, як підзаконний, хоч сам підзаконним не бувши, щоб придбати підзаконних.

21 Для тих, хто без Закону, я був беззаконний, не бувши беззаконний Богові, а законний Христові, щоб придбати беззаконних.

22 Для слабих, як слабий, щоб придбати слабих. Для всіх я був усе, щоб спасти бодай деяких.

23 А це я роблю для Євангелії, щоб стати її спільником.

24 Хіба ви не знаєте, що ті, хто на перегонах біжить, усі біжать, але нагороду приймає один? Біжіть так, щоб одержали ви!

25 І кожен змагун від усього стримується; вони ж щоб тлінний прийняти вінок, але ми щоб нетлінний.

26 Тож біжу я не так, немов на непевне, борюся не так, немов би повітря б'ючи.

27 Але вмертвляю й неволю я тіло своє, щоб, звіщаючи іншим, не стати самому негідним.

10

1 Не хочу я, браття, щоб ви не знали, що під хмарою всі отці наші були, і всі перейшли через море,

2 і всі охристилися в хмарі та в морі в Мойсея, 3 і всі їли ту саму поживу духовну, 4 і пили всі той самий

духовний напій, бо пили від духовної скелі, що йшла вслід за ними, а та скеля був Христос!

5 Але їх багатьох не вподобав був Бог, бо понищив Він їх у пустині. 6 А це були приклади нам, щоб ми пожадливі

на зле не були, як були пожадливі й вони. ⁷ Не будьте також ідолянами, як деякі з них, як написано: Люди сіли, щоб їсти та пити, і встали, щоб грати. ⁸ Не станьмо чинити блуду, як деякі з них блудодіяли, і полягло їх одного дня двадцять три тисячі. ⁹ Ані не випробовуймо Христа, як деякі з них випробовували, та й від зміїв загинули. ¹⁰ Ані не нарікайте, як деякі з них нарікали, і загинули від погубителя. ¹¹ Усе це трапилось з ними, як приклади, а написано нам на науку, бо за нашого часу кінець віку прийшов. ¹² Тому то, хто думає, ніби стоїть він, нехай стережеться, щоб не впасти! ¹³ Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробовувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її. ¹⁴ Тому, мої любі, утікайте від служіння ідолам. ¹⁵ Кажу, як розумним; судіть самі, що кажу я. ¹⁶ Чаша благословення, яку благословляємо, чи не спільнота то крові Христової? Хліб, який ломимо, чи не спільнота він тіла Христового? ¹⁷ Тому що один хліб, тіло одне нас багато, бо ми всі спільники хліба одного. ¹⁸ Погляньте на Ізраїля за тілом: чи ж ті, що жертви їдять, не спільники вівтаря? ¹⁹ Тож що я кажу? Що ідольська жертва є щось? Чи що ідол є щось? ²⁰ Ні, але те, що в жертву приносять, демонам, а не Богові в жертву приносять. Я ж не хочу, щоб ви спільниками для демонів стали. ²¹ Бо не можете пити чаші Господньої та чаші демонської; не можете бути спільниками Господнього столу й столу демонського. ²² Чи ми дратуватимем Господа? Хіба ми потужніші за Нього? ²³ Усе мені можна, та не все на пожиток. Усе мені можна, та будує не все! ²⁴ Нехай не шукає ніхто свого власного, але кожен для ближнього! ²⁵ Іжте все,

що на ятках м'ясних продається, за сумління зовсім не турбуючись, ²⁶ Бо Господня земля, і все, що на ній! ²⁷ Як покличе вас хтось із невіруючих, і ви захочете піти, їжте все, що дадуть вам, за сумління зовсім не турбуючись. ²⁸ Коли ж скаже вам хтось: Це ідольська жертва, не їжте тоді через того, хто сказав, та через сумління! ²⁹ Говорю ж не про власне сумління, але іншого, чого б моя воля судилась сумлінням чужим? ³⁰ Коли я стаю спільником їжі з подякою, чому мене зневажають за те, за що дякую я? ³¹ Тож, коли ви їсте, чи коли ви п'єте, або коли інше що робите, усе на Божу славу робіть! ³² Не робіть спокуси юдеям та гелленам, та Церкві Божій, ³³ як догоджую й я всім у всьому, не шукаючи в тому пожитку свого, але пожитку для багатьох, щоб спаслися вони.

11

¹ Будьте наслідувачами мене, як і я Христа! ² Похваляю ж вас, браття, що ви все моє пам'ятаєте, і захуєте так передання, як я вам передав. ³ Хочу ж я, щоб ви знали, що всякому чоловікові голова Христос, а жінці голова чоловік, голова ж Христові Бог. ⁴ Кожен чоловік, що молиться чи пророкує з головою покритою, осоромлює він свою голову. ⁵ І кожна жінка, що молиться чи пророкує з головою відкритою, осоромлює тим свою голову, бо це є те саме, як була б вона виголена. ⁶ Бо коли жінка не покривається, хай стрижесть вона; коли ж жінці сором стригтися чи голитися, нехай покривається! ⁷ Отож, чоловік покривати голови не повинен, бо він образ і слава Бога, а жінка чоловікові слава. ⁸ Бо чоловік не походить від жінки, але жінка від чоловіка, ⁹ не створений бо чоловік ради жінки, але жінка ради чоловіка. ¹⁰ Тому жінка повинна мати на голові знака

влади над нею, ради Анголів. ¹¹ Одначе в Господі ані чоловік без жінки, ані жінка без чоловіка. ¹² Бо як жінка від чоловіка, так і чоловік через жінку; а все від Бога. ¹³ Поміркуйте самі між собою, чи пристойне воно, щоб жінка молилася Богові непокрита? ¹⁴ Чи ж природа сама вас не вчить, що коли чоловік запускає волосся, то безчестя для нього? ¹⁵ Коли ж жінка косу запускає, це слава для неї, бо замість покривала дана коса їй. ¹⁶ Коли ж хто сперечатися хоче, ми такого звичаю не маємо, ані Церкви Божі. ¹⁷ Пропонуючи це вам, я не хвалю, що збираєтесь ви не на ліпше, а на гірше. ¹⁸ Бо найперше, я чую, що як сходитесь ви на збори, то між вами бувають поділення, у що почасти я й вірю. ¹⁹ Бо мусять між вами й поділи бути, щоб відкрились між вами й досвідчені. ²⁰ А далі, коли ви збираєтесь разом, то не на те, щоб їсти Господню Вечерю. ²¹ Бо кожен спішить з'їсти власну вечерю, і один голодує, а другий впивається. ²² Хіба ж ви не маєте хат, щоб їсти та пити? Чи ви зневажаєте Божу Церкву, і осоромлюєте немаючих? Що маю сказати вам? Чи за це похвалю вас? Не похвалю! ²³ Бо прийняв я від Господа, що й вам передав, що Господь Ісус ночі тієї, як виданий був, узяв хліб, ²⁴ подяку віддав, і переломив, і сказав: Прийміть, споживайте, це тіло Мое, що за вас ломається. Це робіть на спомин про Мене! ²⁵ Так само і чашу взяв Він по Вечері й сказав: Ця чаша Новий Заповіт у Моїй крові. Це робіть, коли тільки будете пити, на спомин про Мене! ²⁶ Бо кожного разу, як будете їсти цей хліб та чашу цю пити, смерть Господню звіщаєте, аж доки Він прийде. ²⁷ Тому то, хто їстиме хліб цей чи питиме чашу Господню негідно, буде винний супроти тіла та крові Господньої! ²⁸ Нехай же людина випробує себе, і

так нехай хліб їсть і з чаші хай п'є. ²⁹ Бо хто їсть і п'є негідно, не розважаючи про тіло, той суд собі їсть і п'є! ³⁰ Через це поміж вами багато недужих та хворих, і багато-хто заснули. ³¹ Бо коли б ми самі судили себе, то засуджені ми не були б. ³² Та засуджені від Господа, караємося, щоб нас не засуджено з світом. ³³ Ось тому, мої браття, сходячись на поживу, чекайте один одного. ³⁴ А коли хто голодний, нехай вдома він їсть, щоб не сходилися ви на осуд. А про інше, як прийду, заряджу.

12

¹ А щодо духовних дарів, то не хочу я, браття, щоб не відали ви. ² Знаєте, що коли ви поганями були, то ходили до німих ідолів, ніби воджено вас. ³ Тому то кажу вам, що ніхто, хто говорить Духом Божим, не скаже: Нехай анатема буде на Ісуса, і не може сказати ніхто: Ісус то Господь, як тільки Духом Святим. ⁴ Є різниця між дарами милости, Дух же той Самий. ⁵ Є й різниця між служіннями, та Господь той же Самий. ⁶ Є різниця й між діями, але Бог той же Самий, що в усіх робить усе. ⁷ І кожному дається виявлення Духа на користь. ⁸ Одному бо Духом дається слово мудрости, а другому слово знання тим же Духом, ⁹ а іншому віра тим же Духом, а іншому дари вздоровлення тим же Духом, ¹⁰ а іншому роблення чуд, а іншому пророкування, а іншому розпізнавання духів, а тому різні мови, а іншому вияснення мов. ¹¹ А все оце чинить один і той Самий Дух, уділяючи кожному осібно, як Він хоче. ¹² Бо як тіло одне, але має членів багато, усі ж члени тіла, хоч їх багато, то тіло одне, так і Христос. ¹³ Бо ми всі одним Духом охрищені в тіло одне, чи то юдеї, чи геллени, чи раби, чи то вільні, і всі ми напоєні

Духом одним. ¹⁴ Бо тіло не є один член, а багато. ¹⁵ Коли скаже нога, що я не від тіла, бо я не рука, то хіба через це не від тіла вона? ¹⁶ І коли скаже вухо, що я не від тіла, бо я не око, то хіба через це не від тіла воно? ¹⁷ Коли б оком було ціле тіло, то де був би слух? А коли б усе слух, то де був би нюх? ¹⁸ Та нині Бог розклав члени в тілі, кожного з них, як хотів. ¹⁹ Якби всі одним членом були, то де тіло було б? ²⁰ Отож, тепер членів багато, та тіло одне. ²¹ Бо око не може сказати руці: Ти мені непотрібна; або голова знов ногам: Ви мені непотрібні. ²² Але члени тіла, що здаються слабші, значно більше потрібні. ²³ А тим, що вважаємо їх за зовсім нешановані в тілі, таким честь найбільшу приносимо, і бридкі наші члени отримують пристойність найбільшу, ²⁴ а нашим пристойним того не потрібно. Та Бог змішав тіло, і честь більшу дав нижчому членові, ²⁵ щоб поділення в тілі не було, а щоб члени однаково дбали один про одного. ²⁶ І коли терпить один член, то всі члени з ним терплять; і коли один член пошанований, то всі члени з ним тішаться. ²⁷ І ви тіло Христове, а зосібна ви члени! ²⁸ А інших поставив Бог у Церкві поперше апостолами, подруге пророками, потретьє учителями, потім дав сили, також дари вздоровлення, допомоги, управління, різні мови. ²⁹ Чи ж усі апостоли? Чи ж усі пророки? Чи ж усі вчителі? Чи ж усі сили чудодійні? ³⁰ Чи ж усі мають дари вздоровлення? Чи ж мовами всі розмовляють? Чи ж усі виясняють? ³¹ Тож дбайте ревно про ліпші дари, а я вам покажу путь іще кращу!

13

¹ Коли я говорю мовами людськими й ангольськими, та любови не маю, то став я як мідь та дзвінка або бубон гудячий! ² І коли маю дара

пророкувати, і знаю всі таємниці й усе знання, і коли маю всю віру, щоб навіть гори переставляти, та любови не маю, то я ніщо! ³ І коли я роздам усі маєтки свої, і коли я віддам своє тіло на спалення, та любови не маю, то пожитку не матиму жадного! ⁴ Любов довготерпить, любов милосердствує, не заздрить, любов не величається, не надимається, ⁵ не поводить нечемно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає лихого, ⁶ не радіє з неправди, але тішиться правдою, ⁷ усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить! ⁸ Ніколи любов не перестає! Хоч пророцтва й існують, та припиняться, хоч мови існують, замовкнуть, хоч існує знання, та скасується. ⁹ Бо ми знаємо частинно, і пророкуємо частинно; ¹⁰ коли ж досконале настане, тоді зупиниться те, що частинне. ¹¹ Коли я дитиною був, то я говорив, як дитина, як дитина я думав, розумів, як дитина. Коли ж мужем я став, то відкинув дитяче. ¹² Отож, тепер бачимо ми ніби у дзеркалі, у загадці, але потім обличчям в обличчя; тепер розумію частинно, а потім пізнаю, як і пізнаний я. ¹³ А тепер залишаються віра, надія, любов, оці три. А найбільша між ними любов!

14

¹ Дбайте про любов, і про духовне пильнуйте, а найбільше щоб пророкувати. ² Як говорить хто чужою мовою, той не людям говорить, а Богові, бо ніхто його не розуміє, і він духом говорить таємне. ³ А хто пророкує, той людям говорить на збудування, і на умовлення, і на розраду. ⁴ Як говорить хто чужою мовою, той будує тільки самого себе, а хто пророкує, той Церкву будує. ⁵ Я ж хочу, щоб мовами говорили всі, а ліпше щоб пророкували: більший бо

той, хто пророкує, аніж той, хто говорить мовами, хібащо пояснює, щоб будувалася Церква. ⁶ А тепер, як прийду я до вас, браття, і до вас говорити буду чужою мовою, то який вам пожиток зроблю, коли не поясню вам чи то відкриттям, чи знанням, чи пророцтвом, чи наукою? ⁷ Бо навіть і речі бездушні, що звук видають, як сопілка чи лютня, коли б не видавали вони різних звуків, як пізнати б тоді, що бринить або грає? ⁸ Бо коли сурма звук невиразний дає, хто до бою готувитись буде? ⁹ Так і ви, коли мовою не подасте зрозумілого слова, як пізнати, що кажете? Ви говоритимете на вітер! ¹⁰ Як багато, наприклад, різних мов є на світі, і жадна з них не без значення! ¹¹ І коли я не знатиму значення слів, то я буду чужинцем промовцеві, і промовець чужинцем мені. ¹² Так і ви, що пильнуєте про духовні дари, дбайте, щоб збагачуватись через них на збудування Церкви! ¹³ Ось тому, хто говорить чужою мовою, нехай молиться, щоб умів вияснити. ¹⁴ Бо коли я молюся чужою мовою, то молиться дух мій, а мій розум без плоду! ¹⁵ Ну, то що ж? Буду молитися духом, і буду молитися й розумом, співатиму духом, і співатиму й розумом. ¹⁶ Бо коли благословлятимеш духом, то як той, що займає місце простої людини, промовить амінь на подяку твою? Не знає бо він, що ти кажеш. ¹⁷ Ти дякуєш добре, але не будується інший. ¹⁸ Дякую Богові моєму, розмовляю я мовами більше всіх вас. ¹⁹ Але в Церкві волю п'ять слів зрозумілих сказати, щоб і інших навчити, аніж десять тисяч слів чужою мовою! ²⁰ Браття, не будьте дітьми своїм розумом, будьте в лихому дітьми, а в розумі досконалими будьте! ²¹ У Законі написано: Іншими мовами й іншими устами Я говоритиму людям оцим,

та Мене вони й так не послухають, каже Господь.
22 Отож, мови існують на знак не для віруючих, але для невіруючих, а пророцтво для віруючих, а не для невіруючих. 23 А як зійдеться Церква вся разом, і всі говоритимуть чужими мовами, і ввійдуть туди й сторонні чи невіруючі, чи ж не скажуть вони, що біснується ви? 24 Коли ж усі пророкують, а ввійде якийсь невіруючий чи сторонній, то всі докоряють йому, усі судять його, 25 і так таємниці серця його виявляються, і так він падає ницьма і вклоняється Богові й каже: Бог справді між вами! 26 То що ж, браття? Коли сходитеся ви, то кожен із вас псалом має, має науку, має мову, об'явлення має, має вияснення, нехай буде все це на збудування! 27 Як говорить хто чужою мовою, говоріть по двох, чи найбільше по трьох, і то за чергою, а один нехай перекладає! 28 А коли б не було перекладача, то нехай він у Церкві мовчить, а говорить нехай собі й Богові! 29 А пророки нехай промовляють по двох чи по трьох, а інші нехай розпізнають. 30 Коли ж відкриття буде іншому з тих, хто сидить, нехай перший замовкне! 31 Бо можете пророкувати ви всі по одному, щоб училися всі й усі тішилися! 32 І коряться духи пророчі пророкам, 33 бо Бог не є Богом безладу, але миру. Як по всіх Церквах у святих, 34 нехай у Церкві мовчать жінки ваші! Бо їм говорити не дозволено, тільки коритись, як каже й Закон. 35 Коли ж вони хочуть навчитись чогось, нехай вдома питають своїх чоловіків, непристойно бо жінці говорити в Церкві! 36 Хіба вийшло від вас Слово Боже? Чи прийшло воно тільки до вас? 37 Коли хто вважає себе за пророка або за духовного, нехай розуміє, що я пишу вам, бо Господня це заповідь! 38 Коли б же хто не розумів,

нехай не розуміє! ³⁹ Отож, браття мої, майте ревність пророкувати, та не бороніть говорити й мовами!
⁴⁰ Але все нехай буде добропристойно і статечно!

15

¹ Звіщаю ж вам, браття, Євангелію, яку я вам благовістив, і яку прийняли ви, в якій і стоїте,
² Якою й спасаєтесь, коли пам'ятаєте, яким словом я благовістив вам, якщо тільки ви ввірували не наосліп. ³ Бо я передав вам найперш, що й прийняв, що Христос був умер ради наших гріхів за Писанням,
⁴ і що Він був похований, і що третього дня Він воскрес за Писанням, ⁵ і що з'явився Він Кифі, потім Дванадцятьом. ⁶ А потім з'явився нараз більше як п'ятистам браттям, що більшість із них живе й досі, а дехто й спочили. ⁷ Потому з'явився Він Якову, опісля усім апостолам. ⁸ А по всіх Він з'явився й мені, мов якому недородкові. ⁹ Я бо найменший з апостолів, що негідний зватись апостолом, бо я переслідував був Божу Церкву. ¹⁰ Та благодаттю Божою я те, що є, і благодать Його, що в мені, не даремна була, але я працював більше всіх їх, правда не я, але Божа благодать, що зо мною вона. ¹¹ Тож чи я, чи вони, ми так проповідуємо, і так ви ввірували. ¹² Коли ж про Христа проповідується, що воскрес Він із мертвих, як же дехто між вами говорять, що немає воскресення мертвих? ¹³ Як немає ж воскресення мертвих, то й Христос не воскрес! ¹⁴ оли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша!
¹⁵ Ми знайшлися б тоді неправдивими свідками Божими, бо про Бога ми свідчили, що воскресив Він Христа, Якого Він не воскресив, якщо не воскресають померлі. ¹⁶ Бо як мертві не воскресають, то й Христос

не воскрес! ¹⁷ Коли ж бо Христос не воскрес, тоді віра ваша даремна, ви в своїх ще гріхах, ¹⁸ тоді то загинули й ті, що в Христі упокоїлись! ¹⁹ Коли ми надіємося на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасніші від усіх людей! ²⁰ Та нині Христос воскрес із мертвих, первісток серед покійних. ²¹ Смерть бо через людину, і через Людину воскресення мертвих. ²² Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть, ²³ кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові, під час Його приходу. ²⁴ А потому кінець, коли Він передасть царство Богові й Отцеві, коли Він зруйнує всякий уряд, і владу всяку та силу. ²⁵ Бо належить Йому царювати, аж доки Він не покладе всіх Своїх ворогів під ногами Своїми! ²⁶ Як ворог останній смерть знищиться, ²⁷ бо під ноги Його Він усе впокорив. Коли ж каже, що впокорено все, то ясно, що все, окрім Того, Хто впокорив Йому все. ²⁸ А коли Йому все Він упокорить, тоді й Сам Син упокориться Тому, Хто все впокорив Йому, щоб Бог був у всьому все. ²⁹ Бо що зроблять ті, хто христяться ради мертвих? Коли мертві не воскресають зовсім, то нащо вони ради мертвих і христяться? ³⁰ Для чого й ми повсякчас наражаємось на небезпеки? ³¹ Я щодень умираю. Так свідчу, браття, вашою хвалою, що маю її в Христі Ісусі, Господі нашім. ³² Коли я зо звірами борвся в Ефесі, яка мені по-людському користь, коли мертві не воскресають? Будем їсти та пити, бо ми взавтра вмерем!... ³³ Не дайте себе звести, товариство лихе псує добрі звичаї! ³⁴ Протверезіться правдиво, та й не грішіть, бо деякі Бога не знають, говорю вам на сором! ³⁵ Але дехто скаже: Як мертві воскреснуть? І в якій тілі прийдуть? ³⁶ Нерозумний, що ти сієш, те не оживе, як не вмере. ³⁷ І коли сієш, то

сієш не тіло майбутнє, але голе зерно, яке трапиться, пшениці або чого іншого, ³⁸ і Бог йому тіло дає, як захоче, і кожному зерняті тіло його. ³⁹ Не кожне тіло однакове тіло, але ж інше в людей, та інше тіло в скотини, та інше тіло в пташок, та інше у риб. ⁴⁰ Є небесні тіла й тіла земні, але ж інша слава небесним, а інша земним. ⁴¹ Інша слава для сонця, та інша слава для місяця, та інша слава для зір, бо зоря від зорі відрізняється славою! ⁴² Так само й воскресення мертвих: сіється в тління, в нетління встає, ⁴³ сіється в неславу, у славі встає, сіється в немочі, у силі встає, ⁴⁴ сіється тіло звичайне, встає тіло духовне. Є тіло звичайне, є й тіло духовне. ⁴⁵ Так і написано: Перша людина Адам став душею живою, а останній Адам то дух оживляючий. ⁴⁶ Та не перше духовне, але звичайне, а потім духовне. ⁴⁷ Перша людина з землі, земна, друга Людина із неба Господь. ⁴⁸ Який земний, такі й земні, і Який небесний, такі й небесні. ⁴⁹ І, як носили ми образ земного, так і образ небесного будемо носити. ⁵⁰ І це скажу, браття, що тіло й кров посісти Божого Царства не можуть, ані тління нетління не посяде. ⁵¹ Ось кажу я вам таємницю: не всі ми заснемо, та всі перемінимось, ⁵² раптом, як оком змигнути, при останній сурмі: бо засурмить вона і мертві воскреснуть, а ми перемінимось!... ⁵³ Мусить бо тлінне оце зодягнутись в нетління, а смертне оце зодягтись в безсмертя. ⁵⁴ А коли оце тлінне в нетління зодягнеться, і оце смертне в безсмертя зодягнеться, тоді збудеться слово написане: Поглинута смерть перемогою! ⁵⁵ Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало? ⁵⁶ Жало ж смерти то гріх, а сила гріха то Закон. ⁵⁷ А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом

перемогу нам дав. ⁵⁸ Отож, брати любі мої, будьте міцні, непохитні, збагачуйтеся завжди в Господньому ділі, знаючи, що ваша праця не марнотна у Господі!

16

¹ А щодо складок на святих, то й ви робіть так, як я постановив для Церков галатійських. ² А першого дня в тиждні нехай кожен із вас відкладає собі та збирає, згідно з тим, як ведеться йому, щоб складок не робити тоді, аж коли я прийду. ³ А коли я прийду, тоді тих, кого виберете, тих пошлю я з листами, щоб вони ваш дар любови віднесли до Єрусалиму. ⁴ А коли ж і мені випадатиме йти, то зо мною підуть. ⁵ Я прибуду до вас, коли перейду Македонію, бо проходжу через Македонію. ⁶ А в вас, коли трапиться, я поживу або й перезимую, щоб мене провели ви, куди я піду. ⁷ Не хочу я бачитись з вами тепер мимохідь, але сподіваюся деякий час перебути у вас, як дозволить Господь. ⁸ А в Ефесі пробуду я до П'ятдесятниці, ⁹ бо двері великі й широкі мені відчинилися, та багато противників... ¹⁰ Коли ж прийде до вас Тимофій, то пильнуйте, щоб він був безпечний у вас, бо діло Господне він робить, як і я. ¹¹ Тому то нехай ним ніхто не погорджує, але відпровадьте його з миром, щоб прийшов він до мене, бо чекаю його з братами. ¹² А щодо брата Аполлоса, то я дуже благав був його, щоб прийшов до вас з братами, та охоти не мав він прибути тепер, але прийде, як матиме час відповідний. ¹³ Пильнуйте, стійте у вірі, будьте мужні, будьте міцні, ¹⁴ хай з любов'ю все робиться в вас! ¹⁵ Благаю ж вас, браття, знаєте ви дім Степанів, що в Ахаї він первісток, і що службі святим присвятились вони, ¹⁶ і ви

підкоряйтесь таким, також кожному, хто помагає та працює. ¹⁷ Я тішусь з приходу Степана, і Фортуната, і Ахаїка, бо вашу відсутність вони заступили, ¹⁸ бо вони заспокоїли духа мого й вашого. Тож шануйте таких! ¹⁹ Вітають вас азійські Церкви; Акила й Прискилла з домашньою Церквою їхньою гаряче вітають у Господі вас. ²⁰ Вітають вас усі брати. Вітайте один одного святим поцілунком. ²¹ Привітання моєю рукою Павловою. ²² Коли хто не любить Господа, нехай буде проклятий! Марана та! ²³ Благодать Господа нашого Ісуса нехай буде з вами! ²⁴ Любов моя з вами всіма у Христі Ісусі, амінь!

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 2 Aug 2022

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5